

TILL LIVSMEDELSNÄMDEN I HELSINGFORS.

Då till Finlands Tobakshandlareförenings kännedom kommit att Livsmedelsministeriet i cirkulär skrivelse N:o 38 av den 3 dennes städernas Livsmedelsnämder uppmanat Livsmedelsnämnderna att såvitt möjligt överlåta försäljningen av tobaks tillverkningar endast till specialaffärer, taga vi oss friheten från vår sida fästa Livsmedelsnämnden uppmärksamhet på denna skrivelse och få vi hvad försäljningen av tobakstillverkningar i Helsingfors stad vidkommer framföra följande:

Den nuvarande knappa tillgången på tobak ävensom den genom kortsystemet begränsade försäljningen har satt specialhandlanderna i ett synnerligen brydsamt läge, hvilket ytterligare försvåras genom att försäljningsrättigheter tilldelats affärer, hvilka huvudsakligen sälja andra varor men dessutom föra tobak.

Frånsett den omständighet att konsumenterna ingalunda hava nytta av att köpa tobak från en affär där det samtidigt tillsaluhålles andra varor, hvilka direkt skadligt inverka på tobakens kvalitet, minskar en sådan fördelning av varorna inkomstmöjligheterna för de handlande hvilka faktiskt hava sitt levebröd av att sälja tobak.

Kolonialvaruhandlarenas minutförjäljning är hvar för sig räknat helt säkert liten i förhållande till specialaffärernas, men sammanlagt representerar den varumängd de erhålla helt säkert respektabla kvantiteter, hvilka borde komma specialhandlandena inom branchen till godo.

I praktiken har den härintillsvarande fördelningen resulterat i att specialhandlandena i många fall från kolonialvaruhandlandena fått till höga pris inköpa tobakstillverkningar för att hava någonting att sälja. Numera existerar ej ens denna utväg för specialhandlandena att komplettera sina lager då kolonialvaruhandlandena spara det de i tobaks väg erhålla för sin egen minutförsäljning och grossisterna till följd av att maximipris vid partiförsäljning ej bestämts endast sälja till de för minuthandlanden fastställda prisen. De kvantiteter då och då tilldelats oss hava i de flesta fall redan på några timmar slutsålt. Detta missförhållande har även framhållits för tobaksfabrikanterna och av dem beaktats och hava de även lovat vis a vis fördelningen av sina al-

ster vidtaga ändring så snart Livsmedelsnämndarna skridit till att Livsmedelsministeriets ovan sagda cirkulär skrivelse angivna åtgärder.

Antalet specialhandlander i Helsingfors är f.n. såpass stort att de väl kunna förse konsumenterna med varor. Dessutom äro endel handlande icke obenägna att i stadsdelar där faktiskt behov av en eller flere tobaksaffärer gör sig gällande öppna sådana ifall försäljningsrättigheter endast tilldelas specialaffärer.

Åberopande ovanstående anhålla vi att Livsmedelsnämnden vid förstkommande fördelning av tobakshandlarerättigheter endast skulle till specialhandlande utdela sådana samt att, för den händelse Livsmedelsnämnden skulle önska några försäljningsställen till, därom oss skulle meddelas i och för vidtagande av de praktiska åtgärder, hvilka en sådan ökning av butikerna fordrar.

För belysandet av antalet tobaksaffärer bifoga vi en plankarta över Helsingfors med angivandet av alla specialhandlande.

Helsingfors 7/11 1918.

FINLANDS
TOBAKSHANDLARE FÖRENING

Alth. Ohlman

P. T. Stenius

